

[Wiinblad.]

paa at anbefale Kastelsplanen. I Betænkningen vil man finde en Række oplysende Bemærkninger, som i det væsentlige er udarbejdet af en saa sandhedskærlig og fæderlandskærlig Mand som den højtærede Finansminister. Han anbefaler meget stærkt Kastelsplanen, og han er en Garanti for, at naar vi følger hans Forslag, vil der aldrig med Rette kunne sættes en uaftvættelig Skamplet paa os.

Jeg vil stærkt understrege, at hvad vi foretager i Dag, er en historisk Handling. Hvis vi gennemfører Stormgade-Planen, vil Historikere atter og atter undersøge, hvad der dog kunde drive os til noget saa taabeligt. En Mand skrev forleden Dag til en af de Herrer Ministre og advarede ham mod den Uro, som vilde opstaa, hvis Rigsdagen vedtog Stormgade-Længerne. Ministeren svarede tilbage: naar Forslaget først er vedtaget, bliver der Stilhed. En anden gammel Venstrefører har det Valgsprog: jo hurtigere vi gør det, des hurtigere er det gient. Men stol ikke paa Stilheden eller paa Glemsomheden! Naar det gamle Højre og Venstre nu er reducerede Partier, er det, fordi den stille Magt har en god Hukommelse.

For Socialdemokratiet er Nationalmuseet ikke et politisk Spørgsmaal. Vi staar i denne Sag sammen med Folkerepræsentanter, der ellers er meget uenige med os. Men de Konservative og Venstrel Hvorledes tror Medlemmer af disse to Partier, at den offentlige Mening opfatter dem? For os er Kastelsplanen heller ikke et antimilitært Spørgsmaal, som et Højreblad har villet indbilde sine Læsere. Udprægede Militærvenner gaar her sammen med os. Det er heller ikke noget fagligt Spørgsmaal. Det er Bygningshaandværkerne ligegyldigt, hvor de bygger Huse; men de foretrækker naturligvis Kastelsplanen, fordi de der kan tage fat straks, medens de maaske kommer til at vente i 3 Aar paa Arbejdet i Stormgade. Nej, for os er Nationalmuseumssagen et kulturelt Spørgsmaal, et Samfundsspørgsmaal, thi Socialdemokratiet er ikke alene et Arbejderparti, men et Samfundsparti, der omfatter Kunst og Videnskab med samme Interesse og samme Ansvarfølelse som det fysiske Arbejde. Vi er et Samfundsparti, som ønsker at kunne se den svenske Rigsantikvar i Øjnene, og som ikke ønsker, der skal kunne sættes en Skamplet paa vort Folks Ære.

Jeg har anført Beviser for, at saavel Undervisningsministeren som Højres Ord-

fører nu overfor Prinsens Palæ indtager et helt andet Standpunkt end i Fjor, da de fordømte, hvad de nu anbefaler. Hvorfor handler de saaledes? Hvad er det for en hemmelig Magt, som ansvarsløst griber ind i Rigsdagens Arbejde. Det vil maaske det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sige os, naar han nu faar Ordet.

Holger Andersen: Paa det ærede Medlem Hr. Fraenkels, det ærede Medlem Hr. Ulrichs og egne Vegne skal jeg tillade mig at begrunde de Underændringsforslag, vi har stillet udenfor Betænkningen til det af Flertallet stillede og af den højtærede Undervisningsminister tiltraadte Ændringsforslag Nr. 3. I dette Ændringsforslag hedder det:

„I Anledning af de i § 2 omtalte Byggearbejder nedsættes der af Ministeren dels et Udvalg til Bedømmelse af Byggeplanen, dels et Byggeudvalg.

Bedømmelsesudvalget bestaar af 13 Medlemmer, nemlig

2 Medlemmer af hvert af Rigsdagens 4 store Partier, valgte af vedkommende Parti,

1 af Ministeren valgt Medlem, der fungerer som Formand for Udvalget,

Direktøren for Nationalmuseet, den kgl. Bygningsinspektør, under hvis Forretningsomraade Prinsens Palæ henhører,

1 Medlem, valgt af „Akademisk Arkitektforening“ og

1 Medlem af Indsamlingskomiteen, valgt af denne.“

Det er jo forudsat, at den Arkitekt, der har været Ministeriets særlige sagkyndige i hele denne Sag, Hr. Mogens Clemmensen, skal forelægge den Plan, der skal lægges til Grund for Gennemførelsen af de af Flertallet og Ministeren stillede Ændringsforslag; men denne Plan kender vi endnu ikke i Detailler, og om det overhovedet bliver den Plan eller en anden, ved vi heller ikke. Bedømmelsesudvalget vil have at skønne over, om den Plan, Arkitekt Mogens Clemmensen vil foreslaa, skal blive den endelige, eller om der skal udskrives en offentlig Konkurrence. Nu har vi hørt af den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem Hr. Vanggaard, at der var indgaaet til Udvalget, jeg tror, det var noget over 30 Planer, og i Tilfælde af at der kommer en offentlig Konkurrence, vil der sikkert ogsaa blive en Mængde Projekter at dømme imellem. Det forekommer os, at under saadanne Forhold bør et af de Medlemmer, der repræsenterer